

io rapina e gratia pccm qd furtu. e r alia ro qz p rapina no solu inferi alicui danu i reb sed et vgt i quada persone ignominia siue iniuria: r h pponderat fraudi vel dolo q pri net ad furtu. vñ pz responsio ad pmu. Ad secundu dō q hoies sensibilibus inheretes magis gloriat d vtute exteriori q manifesta tur i rapina qz de vtute interiori q tollit per pccm. r io min vccudant de rapina qz d fur to. Ad tertiu dicendū q lz i plibus pos sit noceri p furtu qz p rapina: tñ qtuora no cumeta pnt inferri p rapina qz p furtu. vnde et ex b rapina e detestabilior.

Quinde cōside

rādū ē d vitys oppositis cō mutatiue iusticie q consistunt i vbis in qb ledit primus. Et p de his q pntet ad iudiciū. 2o de nocumētis vbor q sūt extra iudiciū. Circa pmū gnqz cōsiderāda occur rūt. p qdē de iusticia iudicis i iudicando. 2o de iniusticia accusatoris i accusādo. 3o de iniusticia ex pre rei i sua defēsiōe. 4o de iniusticia testis in testificādo. 5o de iu sticia aduocati i patrocinādo. Circa pmū qritur qtuor. p utz aliq possit iuste iudica re eū q nō ē sibi subdit. 2o utz liceat iudi ci iudicare v vitatē quā nouit ppe ea q sibi pponunt. 3o utz iudex possit aliquem iuste cōdēnare nō accusatū. 4o utz licite possit penā relaxare.

Ad primum sic pro

cedit. Videt q aliquis possit iuste iudicare eū q nō ē sibi subdit. Dr. n. Daniel. 13. q Da niel seniores de falso testimonio cōuictos suo iudicio cōdēnauit: sed illi seniores n̄ erāt subditi Daniel: gnūmo ipi erāt indices pple q aliqz pōt licite iudicare sibi nō subdituz. Xps nō erat alic hois subdit: gnūmo ipe erat rex regū r dñs dñantiū. sz ipe exhi buit se iudicio hois. q vñ q aliqz licite possit iudicare aliqē q nō ē subdit ei. Se cūdum iura qlibet sortit forz fm rōem deli cti: sz qñz ille q delinqt nō ē subdit eius ad quē pntet forz illius loci: puta cū ē alterius dioecsis vñ cū ē exēmp. q vñ q aliqz possit iudicare eū q nō ē sibi subdit. Sz ē qd Grego dicit sup illud Deut. 23. Si intraueris segetē. rē. Falcē iudicij mittere nō pōt i eaz rē q vñ alteri eē cōmissa. Bm dō q snia iu dicis ē q̄i quedā p̄ticularis lex i aliq̄ p̄ticulari

ri facto. r io sicut lex gualis d3 bre vim coa ctiua: vt pz p phm i. io. etbi. ita etiā r snia iu dicis d3 bre vim coactiuaz p quā cstringat vtraz pars ad seruādā sniam iudicis: alio gn iudiciū nō eēt efficax. ptātē aut coactiuā nō hz licite in reb humanis nisi ille q fungi tur publica ptāte: r q ea fūgunf supiores re putant respectu eoz in quos sicut in subdi tos ptātē accipiūt siue hēant ordinarie siue p cōmissionē. r io māifestū ē q nullus p̄t iu dicare aliqē nisi sit aliq̄ mō subdit ei vñ p cōmissionē vñ p ptātē ordiariā. Ad pmum q dō q Daniel accepit ptātē ad iudicādū il los seniores qñi cōmissā ex instinctu diuino qd fūgtur p b qd ibidē dr: q suscitauit dñs spm̄ pueri iunioris. Ad scōz dō q i reb hu manis aliq ppa spōte pnt se subycere alioz iudicio qñis nō sint eis supiores: sic pz i bis q cōpromittūt i aliqz arbitros. r inde est q necesse ē arbitriū pena uallari: qz arbitri q n̄ sūt supiores nō hnt de se plenā ptātē coher cēdi. sic q r xps ppa spōte hūano iudicio se subdidit. Ad tertium dō q eps i cuius dioecsi aliqz delinqt efficit supior ei rōe de liciti ēt si sit exēpt nisi forte delinqt i re aliq̄ exēpta: puta i administratōe bonoz alic mo nasterij exēpti: sz si aliqz exēpt cōmittat fur tū ul homicidiū ul aliqd huiusmodi: potest p ordinariū iuste cōdēnari.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videt q iudici nō liceat iudicare v ueritatē quā nouit ppe ea q i cōtrarium ppo nūtur. Dr. n. Deut. 17. Venies ad sacerdo tes leuitici generis r ad iudicē q fuerit illo tē poze qresqz ab eis q iudicabūt tibi iudicij ue ritatē. sz qñqz aliq pponūt v vitatē: sicut cū aliqz p falsos testes pbat. q nō licet iudici iudicare fm ea q pponunt r pbant v vitatē quā ipe nouit. Sz i iudicādo d3 diuī no iudicio cōformari: qz dei iudiciū ē: ut dr Deut. p. sed iudiciū dei ē fm vitatem: ut dr Ro. 2. r Isa. xi. pdicif de xpo. Nō fm iust onē oclor iudicabit: neqz fm auditū auris arguet: sed iudicabit i iusticia pauperes r ar guet i eitate p māsuētis tē. q iudex nō d3 fz ea q corā ipō pbant sniaz ferre v ea q ipe nouit. Sz dciro i iudicio pbatōes reg runt ut fides fiat iudici de rei vitate. vñ in his q sūt notozia nō regriū iudicialis ordo fm illud. i. ad Thimo. 5. Quozūdā hoium pcta manifesta sūt pcedentia ad iudiciū.

si g̃ iudex per se cognoscit vitatē non d̃z attē
 dere ad ea q̃ pbāt: s̃z sniam ferre s̃z vitatem
 quā nouit. **P.** Nomē scie ipoztat applica
 tōez scie ad aliqd agibile: vt ī p̃ bitū ē: s̃z face
 re d̃ sciaz ē pctm̃. g̃ iudex peccat si sniaz fe
 rat fm̃ allegata d̃ sciam vitatis quā habet.
Sed ē qd̃ Aug̃ dicit sup̃ psalteriū. Bo
 nus iudex nihil ex arbitrio suo fac̃: s̃z fm̃ le
 ges z iura pnūciat. sed h̃ ē iudicare fm̃ ea q̃
 in iudicio pponūt z pbant. g̃ iudex d̃z s̃z hu
 iusmōi iudicare z nō fm̃ p̃p̃iū arbitrium.
R. d̃d̃ q̃ sic dictū ē: iudicare p̃tinet ad iu
 dicē fm̃ q̃ fungit̃ publica ptate: z iō iforma
 ri d̃z in iudicādo nō fm̃ id qd̃ ip̃e nouit tāq̃
 puata p̃sona: s̃z fm̃ id qd̃ sibi inotescit tanq̃
 p̃sone publice. h̃ aut̃ inotescit sibi z in cōi z
 in p̃ticulari. in cōi qd̃ p̃ leges publicas vt
 diuinas vt hūanas d̃ q̃s nullas pbatōes ad
 mittere d̃z. ī p̃ticulari at̃ negocio aliq̃ p̃ ist̃ra
 z testes z alia huiusmōi legitia documēta q̃
 d̃z seg̃ ī iudicādo magis q̃ id qd̃ ip̃e nouit
 tanq̃ puata p̃sona. ex q̃ t̃ ad h̃ adiunari p̃t:
 vt districti d̃z discutiāt pbatōes inductas ut
 possit eaz defectū inuestigare. q̃ si eas non
 possit ex iure repellere d̃z sicut dictū ē eas ī
 iudicādo seg̃. **Ad** p̃mū g̃ dicendū q̃ iō
 p̃mittit̃ in illis ṽbis de q̃ōne iudicib̃ facien
 da ut itelligat̃ q̃ iudicare debēt iudices vi
 tatē s̃z ea q̃ fuerūt sibi p̃posita. **Ad** secun
 dū d̃d̃ q̃ d̃z op̃etit iudicare fm̃ p̃p̃iā ptatē
 z iō ī iudicādo iformat̃ fm̃ vitatē quaz ip̃e
 cognoscit nō s̃z h̃ q̃ ab alijs accipit: et eadē
 rō ē de x̃po q̃ ē vere d̃s et h̃o. alij at̃ iudices
 nō iudicat̃ fm̃ p̃p̃iā ptatē: et iō nō ē illis rō
Ad tertium d̃d̃ q̃ ap̃ls loq̃tur ī casu q̃ñ ali
 quid nō solū ē māifestū iudici sibi et alijs
 ita q̃ re nullo mō crimē inficiari p̃t vt in
 notorijs s̃z statiz ex ipsa euidētia facti iudici
 tur: si at̃ sit māifestū iudici et nō alijs vt ali
 is et nō iudici: tūc est nccia iudici discussio.
Ad q̃rtū d̃d̃ q̃ h̃o ī his q̃ ad p̃p̃iā p̃sonaz
 ptinēt d̃z iformare sciaz suā ex p̃p̃a scia sed
 in his q̃ pertinet̃ ad publicā ptatē d̃z infor
 mare sciam suā fm̃ ea q̃ ī publico iudicio
 sciri possunt.

Ad tertium sic proce

dif. **Vide** q̃ iudex possit aliquē iudicare et
 si nō sit aliq̃ accusator. Humana. n. iusticia
 d̃rinat̃ a iusticia d̃ina: s̃z d̃s pctōres iudicat
 etiā si nullus sit accusator. g̃ ṽr q̃ h̃o possit ī
 iudicio aliquē d̃d̃nare etiā si non adsit ac
 cusator. **P.** Accusator regit̃ ī iudicio ad

h̃ q̃ d̃ferat crimē ad iudicē. s̃z q̃ñq̃ p̃t crimē
 ad iudicē deuenire alio mō q̃ p̃ accusatōez
 sicut p̃ denūciatōem vt p̃ infamiā. vel et si
 ip̃e iudex videat. g̃ iudex p̃t aliquē d̃d̃na
 re absq̃ accusatore. **P.** Facta sanctorum
 ī scripturis narrantur q̃i qd̃a exēplaria b̃ia
 ne vite: s̃z Daniel fil̃ fuit accusator et iudex d̃
 iniq̃s senes: vt p̃ Daniel. 13. g̃ nō ē d̃ iusticia
 si aliq̃s aliquē d̃d̃net tāq̃ iudex: et ip̃emet
 sit accusator. **Sz** ē qd̃. i. ad Cor. 5. Am
 bro' exponēs sniaz apl̃i de fornicatore: dic̃
 q̃ iudici nō ē sine accusatore d̃nare: quia
 d̃ns iudā cū fuisset fur q̃ nō ē accusat' mini
 me abiicit. **R.** d̃icēdū q̃ iudex ē iterps̃ iu
 sticie. ṽn sicut p̃hs dicit̃ i. 5. ethi. ad iudicem
 d̃fugiūt: sicut ad quādā iusticiā aiataz. iusti
 cia at̃ sicut s̃ dictū ē: nō ē ad seipm̃ s̃z ad alte
 rū. et iō d̃z q̃ iudex int̃ aliq̃s duos diiudicet
 qd̃ qd̃ sit cū ṽr ē actor et ali' ē reus. et iō in
 crimib̃us nō p̃t aliquē iudicio condēnare
 iudex nisi h̃eat accusator: fm̃ illud Act. 25.
Nō ē d̃fuetudo romanis d̃nare aliquem
 hoīem p̃uq̃ is q̃ accusat p̃ites h̃eat accusa
 tores: locūq̃ defendēdi accipiat ad abluen
 da crimia q̃ ei obyciūt. **Ad** p̃mū g̃ dicē
 dū q̃ d̃s in suo iudicio ṽt scia peccātis q̃i
 accusatore: fm̃ illud Ro. 2. In se inuicez
 cogitadum accusatiū aut̃ et defēdētū: vel
 etiā euidētia facti q̃tū ad ip̃m: s̃z illō Ben.
 4. **Vox** sanguinis fr̃is tui Abel clamat ad
 me de terra. **Ad** scdm̃ d̃d̃ q̃ publica infa
 mia habet locum accusatoris. vnde sup̃ illō
 Ben. 4. **Vox** sanguinis fratris tui. r̃c. dicit̃
 glo. Euidētia p̃petrati sceleris accusatore n̄
 eget. in denūciatōe ṽo sicut s̃ dictū ē nō in
 tēdit̃ punitio peccātis sed emēdatio. et iō ni
 hil agit̃ d̃ eū pctm̃ denūciat: s̃z p̃ eo: et iō ni
 ibi nō ē necessari' accusator. pena. n. in f̃r̃
 p̃pter rebellionē ad eccl̃am: q̃ q̃ ē manife
 sta tenet locū accusatoris. ex eo aut̃ q̃ ip̃e
 iudex videt nō p̃t p̃cedere ad sniam feren
 dam nisi fm̃ ordinē publici iudicy: qd̃ tenet
 locū accusatoris. **Ad** tertū d̃d̃ q̃ deus ī
 suo iudicio p̃cedit ex p̃p̃ia noticia vitatis.
 nō aut̃ homo vt s̃ dictum est. et iō h̃o non
 p̃t simul esse accusator et iudex et testis si
 cut deus. Daniel aut̃ accusator fuit simul et
 iudex q̃i diuini iudicy executor cuius instin
 ctu mouebat: vt dictū est.

Ad quartum sic pro

cedi. **Vr** q̃ iudex licite possit penā flaxare
 d̃r. n. Jac. 2. Iudiciū s̃iā mia ei q̃ non facit

miam. s; nullus puniſt ppe h q non fac illd
 qd licite facere no pot. g glibet iudex pot li
 cite miam face relaxando pena. ¶ **S.** Judi
 ciu huanu dz imitari iudiciu diu: s; ds pe
 nitentib relaxat pena: qz no vult morte pec
 catoris: ut dr **Ezech.** 18. g et ho iudex pot pe
 nitenti licite relaxare pena. ¶ **S.** Unicuiqz
 licet face qd alicui pdest r nulli nocet. s; ab
 soluere reu a pena pdest ei r nulli nocet. g iu
 dex licite pot reu a pena absoluere. ¶ **S.** e
 qd dr **Deur.** 13. de eo q psuadet fuire dys
 alienis. No parcat ei oculus tu vt miserea
 ris r occultes eu: s; statim inficies eu. r de
 homicida dr **Deur.** 19. **Moyses** nec miserebe
 ris ei. ¶ **R.** dd q sicut ex dictis pz duo sut
 qtu ad ppositu ptnet circa iudice considerā
 da: qz vnu e q ipe hz iudicare int accusato
 re r reu. aliud aut e q ipe no fert iudicy sen
 tentia qd ex ppa sed qd ex publica ptate. Dupli
 ci g roe ipedit iudex ne reu a pena absoluere
 possit. p qd ex pte accusatoris ad e ius qnz
 ptnet ut re puniat: puta ppe aliqua iniuria
 i ipm omisa e relaxatio no e i arbitrio alic
 iudicis: qz glibet iudex tenet ius suuz reddere
 unicuiqz. Alio ipedit ex pte reipub. e ptate
 fungit ad e bonu ptnet q malefactoris pu
 niant: sed tn qtu ad h differt int inferiores
 iudices r supremu iudice. s; pncipe cui e ple
 narie ptas publica comissa. iudex. n. inferior
 no hz ptate absoluendi reu a pena s; leges a
 supiori sibi ipositas. vñ sup illud **Joh.** 19. No
 bres aduersu me ptate ulla. dr **Aug.** Tale
 ds dederat **Pilato** ptate: ut eet sub cesaris
 ptate ne ei oio libez eet accusatu absoluere
 s; pnceps q hz plenaria ptate i reipub. si ille
 q passus e iniuria: velit ea remitte: potit reu
 licite absoluere: si h publice vtilitati viderit n
 ee nocumetu. ¶ **Ad** pmutz g dd qz mia iudi
 cis hz locu i his q arbitrio iudicis reliquit:
 i qb boni iuri e ut sit diminutiu penaz sic
 pbs dr i 5. etbi. i his at q sut determinata fm
 lege diuina ul huanā no e suu miaz facere.
 ¶ **Ad** secunduz dicendu qz ds hz supmam
 ptate iudicandi: r ad ipm ptnet qcqd s; ali
 que peccat. r i o libez ei e pena remittere:
 pncipe cu pcto ex h pena maxie debeat qd
 e s; ipm: no tn remittit pena nisi hz q decet
 sua bonitate q e oium legu radix. ¶ **Ad** ter
 tiu dd qz iudex si loadiate pena remittet no
 cumetu inferret: r coitati cui expedit vt ma
 lesicia puniat ad h q pctā nitet. vñ **Deur.** 13.
 p pena seductoris subdit: ut ois isrl audies
 timeat r neqz vltra faciat oppia h rei sile.

noez et pſoe cui e illata iuria q r copesatōez
 accipit p quadā rstitutōem honoris in pena
 iniuriantis.

O **Et** **inde** **vide**

rādū e de his q ptnet ad in
 iustā accusatōez: Et circa h
 qru qtuor. p utz hō accu
 sare teneat. 2° utz accusa
 tio sit faciēda i scriptis. 3° quō accusatio sit
 uitiosa. 4° qtr male accusates sint puniēdi

Ad **primum** **sic** **pro**

cedit. **Uide** qz hō no teneat ad accusāduz.
 Nullus. n. excusat ab ipletōe diuini pcepti
 ppe pctm: qz iā ex suo pctō comoduz repoz
 taret. s; alig ppe pctm reddunt inhabiles ad
 accusandum sicut excōicati: infames: r illi
 q sunt de maiorib criminib accusati pulqz
 inoxy monstrē. g hō no tenet ex pcepto di
 uino ad accusādū. ¶ **S.** De debitu ex cari
 tate depedet q e finis pcepti. vñ dr **Ro.** 13.
 Nemini qcqz debeatis nisi ut iuice diligat
 s; illd qd e caritati hō dz oib maiorib r mi
 norib: subditis r plai. cu g subditi n obeāt
 platos accusare: nec miores suos maiores:
 ut p pla capla pbat. 2. q. 7. vñ q nullus ex ve
 bito teneat accusare. ¶ **S.** Nullus tenet s
 fidelitate agē quā dz amico: qz no dz alē fa
 cere qd sibi no utt fieri. s; accusare aliquem
 qnz e s; fidelitate quam qs dz amico: dr. n.
 puer. xi. Qui abulat fraudulenti reuelat ar
 chanu: q at fidelis e celat amici omisi. g hō
 no tenet ad accusādū. **S.** s; e qd dr **Leui**
 ti. 5. Si peccauerit aīa r audierit uocē iurā
 tis testisq fuerit q ipe uidit aut osci e: nisi
 idicauerit: portabit iniquitatē suā. ¶ **R.** dd qz
 sic s; dictū e: h e dīa int denūciatōem r ac
 cusatōez: qz i denūciatōe attendit emēdatio
 fr̄is: i accusatōe at attendit punitio criminis.
 pene aut pntis uite no p se expetūt: qz non e
 h ultimū retributōis tps: s; inqz tū sut medi
 cinales rferētes ul ad emēdatōem pſoe pec
 cantis: l ad bonū reipub. e ges pcurat p pu
 nitōem peccatiū qz pmū itēdit i denūciatio
 ne: ut dictū e: scdm at ppe ptnet ad accusa
 tōem: r i o si crimē fuerit tale q vgat i detri
 mentum reipublice tenetur homo ad accu
 sationem dummodo sufficienter possit pro
 bare: quod ptnet ad officium accusator
 puta cum peccatum alicuius vergit i multi
 tudis corruptelaz corpale seu spūale. si at n
 fuerit tale pctm qz i mltitudine redūdet: vñ

Ad quartum sic
 ppe pctm reddunt inhabiles ad
 accusandum sicut excōicati: infames: r illi
 q sunt de maiorib criminib accusati pulqz
 inoxy monstrē.